

ΜΩΑΜΕΔ ΙΣΜΑΗΛΙΤΗΣ,

Ἦσσι ἀληθινῆ πλάνης

Καὶ ἀπατεῶν ᾧ φεισόμεν ἰδέα,

ᾧ τῆ

ΑΛΒΕΡΤΟΥ ΒΕΝΕΔΙΚΤΟΥ ΒΟΚΚΙΟΥ,
ΟΙΤΤΙΓΓΕΩΣ,

Ἐν τῇ τῶν Νωρικῶν Ἀκαδημίᾳ,
Παλαικώμῃ λεγομένη,

Ἐνιαυτῷ τῆς Χρυστογονίας

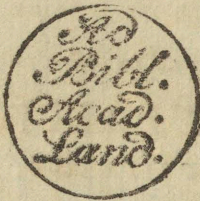
Χιλιοσῶ, ἑξακκοσσοῦ, τρίτῳ καὶ ὀγδοηκοσῶ,

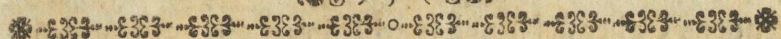
Μηνὸς Ἰανίου ἡμέρᾳ ἑκκοστῇ δευτέρᾳ,

Δημοσίῳ λόγῳ ᾧ βεβλημένῳ.

Τύποις τῆ Ἑρρίκῃ Μαίρῃ, τῆ τῆς Ἀκαδημίας
Χαλκογράφῃ.

DECANUS
COLLEGII PHILOSOPHICI
M. GEORGIUS PAULUS RÖTEN-
BECCIUS,

Polit. & Log. Prof. Publ.

B. L. S.

IMpia certè vox erat, quam Lipsius cap.4. monit. Polit. Fridericum II. Imperatorem aliquoties emisisse, refert: *Tres fuisse insignes Impostores, qui genus humanum seduxerunt, Moysen, Christum, Mahumetem*: impia erat inquam, actalis, quâ non aliam abominandam magis eruere vel impudentissimum os potuisset. Quid enim profanum, quàm Christum & Mosen Mahumeti, omnium bipedum nequissimo tanquam *καπέδρες* asociare, quorum alter ipsorum Gentilium confessione Dei amicus, alter ejusdem unigenitus filius extitit? Etsi verò, quod Christum & Mosen spectat, verba hæc meram impietatem spirent; Mahumeti tamen per ea nulla profus injuria illata est. Etenim inter omnes Impostores quotquot sunt, erunt atq; fuerunt, hic quasi choragus eminent, tantò deterior putandus, quantò majorem orbis partem strophis ac fallaciis suis circumvenit. Hujus vitam & mores Præstantisf. atq; Doctissimus DN. ALBERTUS BENEDICTUS BOCCIUS, Oettingâ Rhætus, celeberrimi Parentis optimus Filius, oratione Græca, eaq; eleganti, exprimere operæ precium censuit, ut profectuum suorum in hac lingua laudabile documentum iis exhiberet, quibus studia sua probare tenetur. Id enim maximè venerabilis DN. Parens, Ecclesiarum Oettingensium Superin-

tendens Generalis longè meritisimus, in votis potissimum nunc habet, ut optimus Filius, paterna legendo vestigia, per humanioris literaturæ pontem (qua certior ac expeditior nulla via) ad editam sapientiæ arcem plenis gressibus contendat, sive (ut Xenocratis verbo utar) λα-
 εὰς illas haud negligat, quibus quicquid est altioris & gra-
 vioris scientiæ, prensamus. Atq; utinam in laudabilem hanc curam Parentes singuli incumberent, quorum Filii sapientiæ studiis destinantur! Utinam ipsi quoq; literarum studiosi amore *ωσπαιδευμάτων* talium vehementius accenderentur, atque per hæc atria in ipsa scientiarum adyta penetrarent! Non certè in plurimis *ἐφήμερον* illa scientia surgeret, quæ uno die oritur & occidit; non tenuis illa ac superficialia in multis emergeret eruditio, quæ cicindelæ similis noctu quidem lucet, sed ad clarissimam Solis lucem evanescit. Nam malunt pleriq; præcipiti saltu aut temerario volatu alta petere, quàm per scilicet gradusq; prudenter ascendere; malunt cruda & immatura studia in forum propellere, quàm debita ratione talia excoquere. Quotquot igitur humanioribus literis favetis, hoc magis favebitis spero, Oratori nostro, quò ardentius hæc studia amplectitur. Favebitis inquam

Magnifice DN. RECTOR,

Per-Illustris ac Generosissime DN. BARO,

Excellentissimi omnium Ordinum DNN. PROFESSORES,

(DIOSI,

Generosi Nobilissimi atq; Literatissimi DNN. STU-

& craftini hora 9. Græcum ejus sermonem benivolis auribus haurietis. Quod obsequiosè & amicè uterque rogamus; universis ac singulis ἀναμφοισήτητα gratisimæ mentis κημέλια nullo non tempore demonstraturi. P. P. Altdorff Id. 21. Jun. A. C. M DC LXXXIII.

A κη Ω!

Α καὶ Ω!

Μεγαλοπρεπέστατε Κύριε ΑΚΑΔΗΜΙΑΡΧΑ,

Περιφανέστατοι πασῶν τῶν Ἰππιστημῶν Κύριοι ΕΞΗΓΗΤΑΙ,

Προσάτω τε καὶ διδάσκαλοι Ἀιδεσιμώτατοι,

Καὶ Σὺ, γλυκεῖα τῆς Πατρίδος ΕΛΠΙΣ,
Ἰσχυρότερον τε Μουσῶν τρυφήμα.

* * *

ἀσπης Φιλανθρωπίας καὶ εὐσεβείας ἄμοιρον εἶναι
 φαίνεται, ὃ ἢ ἀπυχεστάτη τῆς Ἐκκλησίας κατὰ τὴν
 σις εἰς τριναγμῶν καὶ δάκρυα ἐκκλινάτην, καθὼς ἦλθε
 ἢ λυπηρῆ τῆς θρησκείας πικιλία, ὡσπερ δημοσίᾳ
 Ἰνὶ νόσῳ λελυμασιμῶν, ἢ διασπαρμῶσι τῆς Ἰα-
 νατηφόρου δεισιδαιμονίας ἐρεθισμασιν ἢ λατρωμῶν,
 ἢ ἐξορία, σιδήρω, καὶ ἀπηνεστάτης βασινοῖς πανταχῆ διασπυρμῶν,
 λελωθῆμῶν ἢ κατεβελημῶν ἀναγιγνώσκεται. Ψευδεῶται ἐμὲ νυνὶ
 ἢ πᾶσαν τὴν γλῶσσαν παρδειγμαίων ἀπειρον εἶναι ἀνὴρ ἴελοιμι, εἰ μὴ τὰ
 τῶν Ἰσραηλῶν γράμματα τῆς μνήμης αὐτῶν περὶ στεύωσι. Τίς γὰρ ἀ-
 γροεὶ τὰς δέκα περὶ βροτοτάτους διαγωγμῆς, εἰ πᾶσαν τῆς Ὀφροσώης
 καλλιῶν τῆς ἀκέραιον ἀφαρρῆν διώκται, ἐν οἷς, εἰ Νέρον, εἰ
 Δομετιανῆ, καὶ τῶν ἄλλων ἀνηλεῶν τῆς Ἐκκλησίας ἐχθρῶν βασι-
 λευόντων, τερσάθλοιοι οἱ Χρῆστῆ δῆλοι σαυροῖς, πυροῖς, λίθων τε
 χαλαροβολία, εἰ μόνον ἐνωχλήθησαν, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τῶν κυριῶν ἑσπα-
 ραγμῶσι, εἰς τὴν χρεῖαν εἰς ὑπερῆ Φωτῆς, κηρίων λαμπιδῶν
 δίκην, ἐκκεκαυμῶσι, καὶ εἰς τὰς πύργους ἐλαίς ζεοντῶν ἐμβεβλη-
 μῶσι ὡμῶς ἐβασανίσθησαν. Λίσιον εἶναι ἢ Ἰουδαίους ἢ τῆς Ἐκκλη-
 σίας ναῦς ἰπιζομένη ἢ, αἱ τῶν Πελαγονιζόντων, Ἐυτυχιανῶν, Σιμω-

νικων, Ἀρειομαχόντων, Νικολαϊτών, καὶ ἄλλων πλείων ὀλωότα-
 ται Ἀιρέσεις ἰκανῶς μαρτυρεῖσι καὶ δεικνύσιν. Οὕτω γὰρ τῷ Θεῷ
 δέδοκται, γυμνάζειν τὰς ἑαυτῶ καὶ τὴν δαδα τ' Ἀληθείας ἐνημιμένω
 τοῖς ἀνέμοις τ' διχονοιῶν ριπίζειν, ἵνα τὸσφ λαμπρότερον ἐλλαμπρεύη-
 ται, ὅσφ πυκνοτέρα σκοτία καὶ γνόφω αὐτῶ περιχέειν κακῶχοιοί ἴ-
 νες ἀνθρώποι ἐπειρήθησαν. Καὶ ἡ τῆστις τοῖς θούροις ἡ Ἐκκλησία
 ζήμιαν ὑπέμεινε, χαλεπώτερον ὅμως καὶ σφοδρότερον ἐπεθλίβετο,
 ὅτε τρισδέλυκί ὁ Φέναξ καὶ ψευδοπροφήτης, ὁ Μωάμεδ καινῶ
 ἵνα θρησκείαν, ἥτις εἶδε Ἐθνική, εἶδε Ἰσραήλική, εἶδε Χριστιανή, ἀλλ'
 ἐκ πασῶν ἐκείνων συμπεφυρμένη ἴω, κακῶτεχνως συμπεπλασμένη
 γραμμασι καὶ ὁσλοισ, κατὰ τὴν Ἀσίαν, Διούβην, καὶ τὴν μέγιστον τ'
 Ἐυρώπης μέρος διεσκόρπισεν. Οὕτ' ἐπειδὴ Διὰ τὸν λοιμωδὴ τὸν
 ἰὸν τ' καιρολατρείας ἑαυτῶ καὶ δι' ἄλλα, οἷσιν εἶχετο, πανουργήμα-
 τὰ ἀξί' ἰσχυροῦ γέγονε πάντων κέντροις πικρότατα διορύπτεσθ, ἐνόμιζον ἐγὼ
 εἰ Διατελέω πηήσεσθ, εἰάν Φεκαλέω τὴν ἐκόντα περτωδὴς τέτε
 ἀνθρώπων, πῶς ἤρξατο, πῶς ἠύξανετο, πῶς καταγεγήρακεν, ὡς ἐν
 πινι πίνακι ἐκμάξω, καὶ ὑμῖν εἰς ὄψιν περθεῖω. Τῆτο πηήσασι βε-
 λόμω ὑμῶς, ὡ βέλπασι Ἀκροατῶ, ἵνα ἐμῶ, περὶ τ' Μωάμεδ
 Διαλεγομῶς, ὡμῶς καὶ προσεχωῶς ἀκροῶτε, ὡς μάλιστ' ἀξίω.

*

Ε Πὴ ἀναμφισβήτητόν ἐστι, πολλάκις τὴν ἀλήθειαν τ' Ἰσραηλῶν
 σκοπίζεσθ καὶ μέγιστον καρπὸν μέρος διπολέσθ, εἰάν ἡ πρῶτερον,
 ἢ ὑστερον γερονεν, ἀγνοεῖται, οἷσιν ἐν τῇ δόξῃ τ' Ἰσραηλῆτις παύ-
 τῆς ὕλης ἐγὼ ἐγείρομαι, ἐκ τ' Χρονολόγων, οἷ τῷ Γελλίω Κικέρωκι
 μάρτυρες τ' χρόνων λέγονται, τὸ γρηθλιακὸν τ' καθάρμαί' τέτε
 ἐτ' ἀναζητήσασι, περὶ εἰ καίπερ διχόνοια ἢ ἐν τοῖς Συγγραφεῦσι
 μεγίστη, ὡςε θαμὰ εἰς ἄλλα πάντα ἀπελθεῖν, Ἰνῶν τὸν Μωάμεδ εἰς
 τὸ ἐτ' τ' Χριστογονίας πεντακοσιοσὴν καὶ πενητησοσὴν, Ἰνῶν εἰς ἐβδομη-
 κησοσὴν πρῶτον, Ἰνῶν ἡ εἰς ἑξακοσιοσὴν καὶ εἰκοσὴν ἀναφερομῶν, ἐμπα
 δόδοκιμωπάτη τῶ ἀσυγκρίτε τῶ Σκαλανῶ ψῆφ' εἰς ἄλλο διπὸ
 τέτων πάντων γνώμης μέρος ἐμὲ ἔλκη, βεβαιωτάτοις ἐλέγχουσι
 ὡσπὶ ἀυπικρατορικῶς ὡραγγέλου, τὸν Μωάμεδ ἐν τῷ πεντακο-
 σιοσῶ καὶ ἐβδομηκοσῶ ἐνιαυτῶ (ὡ Φῶς βδελυρὸν) εἰς τὸ μέσση ἐλληλυ-
 θῆναι.

γεναι. Ὅτι μὲν ἐνιαυτὸς ὅπ, πάντων τ' ἰσορρογῶν συμφωνέντων,
 Δὲ βαρυτάτῃ τῷ σποδαίαι κ' συζητῷ τῷ εἰδωλομαίαι πάση τῇ
 Ἀραβία λυπηρότατ' ἔγενον, ἀνάγκωτον μάλα ἔρη τον Μωάμεδ
 εἶναι, κεκαυχημένον, εαυτὸν ἐν χρόνῳ μακαριωτάτῳ, τῇ Πατρίδι πε-
 Φυκέναι, κατὰ τὴν τροπὴν ἐκείνων, οἱ ὑδεμίαν δ' ἔρετῳ κεκτημένοι πάντε
 ἔπερα, κ' ἐν τέτοις τὸν χρόνον τ' ἡρέσεως ψευδῶς ἐπαίρεισιν, κ' ἀνδρα-
 κας ἀντ' ἑ ἡρεσῶ ἀπεμπολῶν ε' καταχωμιόνται.

Καὶ τοῦδε τὸ τέχνημα ἀνοσιώτατ' ὁ Μωάμεδ' ἀκρεβῶς ἐγνω-
 Διὸ πάντας πάντων ἐπαίων σωρὸς εἰς τῷ πατρίδα κατασωρεύσας
 ἔτω μεγαλοπρεπῶς τ' περιγώνον ἐκήρυξεν ἐγκαμία, ὡς παιδῆς τέ-
 τε ἔ ἀνδραπῆς ἰδία μαρτυρία, ἐκ βασιλικῆς ἰν' ἀπορῆς, ἡρώης
 ἡρέσεως, ἢ ἐκ τ' ἐξέχουσις κ' ἐξαιρέτως ῥίξῃς πεσελθόντα νομίζῃς.
 Ἀλλὰ παῦτα ὁ ψευδοδιδάσκαλ' ἐκείν' τοῖς ἰδιώταις κ' ὑδὲν ὑγιῆς
 Ἰπταμῆροις καταπέδη· Ὅσον εἰς ἡμᾶς πίνῃ, ἐγνώκαμεν τῷ τρυφῇ
 κ' τὰς σιωρίας, ἐξ ὧν τῷ τὸ τέρας τὸ γῆν' ἀνέλαβεν. Ὀίδα-
 μῶν τῷ Πατρίδα, τῷ Ἀιθρολον λεγομῆν, ἦπε κατὰ τὸν Ἑλμα-
 κῆνον, Ἰσορρογῶν Ἀραβία, λιθώδης αὐλῶν ἰν', πολισμαῖον ἐγγύς τ'
 Μέκχας, μικρὸν κ' παπεινὸν, οὐδεμίαν πύλῳ ἔχον, οὔσι πίχεσιν
 ἢ σφαλισμῶν, ἴμοιον κώμη ἰν', ἢς τὰ οἰκίδια χαμαλά κ' μικρῶ,
 ἀτακτα, ἀμορφα, ἐκ πηλῆ κ' βορβόρος συμπεπηγῶτα, μόλις πτωχῶν
 ποιμῆρα λαβεῖν ἰκανά. Ἀξί' ἀμελῆ ὁ τόπος, ἐξ ἑ Μωάμεδ ὁ σκέ-
 ἴ' περὲλθαι, κ' ἀξί' ἐκείνῃς τόπος ὁ Μωάμεδ! Ὡσπερ γὰρ τὰ ἐρ-
 πῆτα κ' οἱ ἔχεις οὐχι, εἰ μὴ ἐν τοῖς Φωλεῖς ἀμαυροῖς κ' τοποῖς ἐρήμοις
 γίνονται, οὕτως ὁδε ὁ ὕφῃς ἐν ἀθλοτάτῳ τῆς οἰκεμῆς τόπω, μετα-
 ζῦ τ' ἐρήμων κ' ὄρων, (οἷς ἢ Ἀραβία ἀπανταχοθεν πεπεβέληται)
 γεχύνεται κ' ἐκπέτραπται. Ὀίδαμῶν περὶς τέτοις τὸν πατέρα ἔπερα-
 ἴ' τέτα, Ἀβδαλῶν, κ' τῷ μητέρα, Ἐμίμῳ κεκλημῆν, ἀλλὰ κ'
 τὸν πάππον Ἀβδαλμετάλῃον, κ' περὶ πάππον Ἀβδαμῆρῆφον, κ' τέ-
 τας ε' μόνον, ἀλλὰ κ' πᾶσαν τῷ χρεῶν κ' οἰκίαν αὐτῶ, ἐσχάτη πονη-
 ρία κ' δεισδαμονία οὕτως αἰχραῖν κ' ἀμορφον, ὡς Σαρακηνικῇ τῇ-
 δε ἀμάρῳ οὐδὲν τ' πατρικῆς δόξας περσερχεσθ' οἷον ἰν', καὶ ἔ' Ἀβρα-
 ἄμῃ γόν' λέγηται, ὅτι πῆ μῶν ἐν τῇ εἰδωλομαίαι ἔζησε, πῆ ἢ τῇ τ'
 Ἀρειανῶν βλασφημία κ' τ' ἄλλων Ἀρείστων ἀκαθαρσία ἔτως ἐπερίσ-
 σευσεν,

σευσεν, ὥστε εἶδε σκιάν τ' Ἀθρααμῆϊκῆς εὐσεβείας καὶ πίστεως ὑπολείπεισθαι.

Ἐκάνοι οἱ γονεῖς, νῦν προμανθῆν ἔχοντες, αἰετὸς ἀρπαγῆς ἢ ἀγροῦ περιστερῶν τίκτειν, καὶ θάλει ἐν δένδρῳ σαπεῖ ληφθῆν ῥαδίως εἰς αἶρα καὶ ζιζάνιον ἐκπίπτειν, αὐτίκα τ' ἰσχυρῶς ἐν δεισιδαιμονίᾳ ἑνὶ ἐπεχείρησαν. Πρὸν γὰρ γινέσθαι αὐτῶν, τὰς οἰωνοσκοπὰς καὶ γρηθλιακὰς συμβάλας ἐπιήσαντο, ὅτινες σοχαζώμενοι, αὐτῶν ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τῇ βασιλείᾳ μέγα ἔσοθαι, τὰς γονεῖς μὲν μεγάλη τῆς μελλούσης ὀτυχίας ἐλπίδι ἐπέταλυσαν, μάλιστα, ἐπεὶ τῷ εἰωνίσματι ἐξαίρετα τῆς φύσεως ἀγαθὰ, ἐν ὁμορφότητι σώματι εἶδη λαμπύρα, ἀπαντῶν ἐδόκησαν. Ἀληθὲς μὲν ἐστίν, ἐν τῇ τῆ σώματι μορφῇ, τ' ψυχῆς εἰκόνι λεγομένη, ἐπίστε μέγα σέβας εἶναι, καὶ μεγάλων ἔργων ἐπιθόλας νομίζεσθαι, ἐς ἣ φύσις μεγίστη καλλιότησίωσεν. Ἀλλάγε, ὅτι ὑποῖ ἐπαφροδίτη Ἐμωάμεδ σώματι ἀμορφῶν νῆς, ὑποῖ δὲ δερματι λαμπρῶν ἀκαταρτων πνεύμα ἐλάθην, ἐξάνιον ὅσον οἱ γονεῖς ἤμαρτον, ἀγλαὰ πάντα ἐν αὐτῷ ὑποπτεύοντες, ὅτι, πρὸν ἢ ὁ γόνος βεβαίωτον βαδίζειν καὶ ἐναρδρῶτερον λαλεῖν ἤρξατο, δόποθιάντες οὐκ ἠδυνήθησαν τ' ἄρετῆς αὐτῶν πύργον λαμβάνειν.

Ὡφελεν ἢ ἐκείνη ἡ δαῖς, καὶ ὁ τυφῶν τῶ αἰῶνι ἐπιμύειν, ἵνα μὴ ἐπίδοσιν δέχεται καὶ περαιτέρω βαδίζει, ἴστω τῷ τύχῳ σὺ τῶν γονεῶν τεθνηκόσιν ἐχθρὸν εἶναι! Ἀλλ' ὡς Φιλεῖ συμβαίνειν, πρὸς προσδοκίαν αἱ θανατηφόροι βοτάναι εἰς τὸ μείζον αὐξάνονται καὶ πλέον ῥιζοφυῖσι τ' ὑγιεινῶν. Τίς ποτε ἐξ ὑμῶν, ὦ Ἀκροατῶν, τῷδε παροιμίαν, κακὸν ἀγγεῖον ἢ ῥέα θρύπεται, ψεύδεσθαι ἢ εἰσάγειν ἢ ἀνέγνωκεν; Οὐποτε φοβερὰ πλῆμματα ἀνεὺ βῆχας ἐωρακάμεν· καὶ, ἐς ἣ φύσις ἀνοσιωτέρας, ἢ κακεντρέχεις τύχη δίδαιμονεστέρας ὅτι τὸ πλεῖστον ἀπέφηνεν, ἵνα, κατὰ πρότυπον τῆς φύσεως, τὰ κακὰ δόποτέωσιν. Οὐχὶ κακίστος Διάφορος καὶ βελτίστη τ' τύχης αὐρα δίδαιμονας πύει; Οὕτως αὐτὴ ἐκείνη τῷ Μωάμεδ πολλὰς, προσηθῶς αὐτῶν ἔχοντας, ὅππότερος ἐδωρήσατο.

Αυτίκα γάρ, ἐξ ἧς ἡ Μήτηρ, τῷ Πατρὶ ἀκολουθήσουσι, ἀπέθανον, ἐπιτροπῆς αὐτῆς ἡ Λίμα ἔτυχε καὶ ἐκείνῳ πτωχῶς δηκόνησεν, ἕως ἧς ὁ πάππῳ Ἀβδαλματάλιβῳ καὶ ὁ Πατεράδελφῳ Ἀβδαματάλλας, ἀιφιδίαν βοήθειαν φέροντες, τὸν Μωάμεδ Ἰδαίῳ Ἰνὶ, ἀφ' ἧς τῷ Ἰδαίῳ κλίῳ θρησκείαν καὶ τὰ γράμματ' ἔμαθεν, ἐπέ-
 τρεψαν.

Περὶ ἧς ἔστρεψεν μὲν ἀμφισβητῶν ἰδίᾳ ἔ Μωάμεδ μαρτυρία
 μὲ ποιῆ, ἐν ἧς ἑαυτὸν ἀπαιδευτὸν καὶ ἀγράμματον καὶ ἀναλφά-
 κτην ὄντα ἀμολόγησεν. Ἦν ἀπαιδευσίαν οἱ χυδαῖοι ἄμα καὶ γε-
 ωργοῖς πέποντες ῥυθμοὶ, οἷς ἀποχεδιασὶ τὸν Ἀλκοῤῥινον ἔ ὑπη-
 ρεῖτε χειρὶ γεγραφένας λέγεσθαι, ἄλλοις ἐλέγχουσι, καὶ Ἀββεβαῖ-
 σιν, αὐτὸν εἰδὲ ποιητῶ γεγονέναι, εἰδὲ τῷ ὁδὸν ἔ γράφειν τὰ ἔμ-
 μετρα μεμαθηκένας.

Ἐν ταύτῃ ἧς ἔ νεότητ' ἀκμῆ, ἐπεὶ δὴ ἑαυτὸν σεμναῖς ταῖς
 σκεδαῖς καλλοπίζειν ἠμέλησε, τῷ κολοῖῳ σὺν ἑδῆ χορδαῖς δεδό-
 οται, ἀλλ', ὅτι σῶμα ἰσχυρὸν ἐκέκτητο, ἐμπόρῳ Ἰνὶ, πρὸς τὸ κα-
 μηλεύειν, ἑαυτὸν ἐξέδρακεν. Ἐπεὶ ἧς εἶδεν, τῷ ἐργασίᾳ ταύτῃ
 μάλ' ἀρχήσιν εἶναι, ἐπιμοτρεχῆς πρὸς τὸ κέρδ' ὄν, λησέειν ἤρ-
 ξατο, καὶ χεῖματ' αὐτῷ σιωπῆσαι, ἄλλοις ἔ αὐτὸν ὁ δεσποτῆς σιωπέ-
 πρην κατέστησε. Διὸ εἰς Ἀιγυπτίον, Παλαιστίνῳ, Συρίαν καὶ ἄλ-
 λας πλείστας χώρας πρηνεῖς μέγα κέρδ' ὄν τῷ δεσποτῇ προσέ-
 φερε, καὶ ἔτως ἔ μόνον ἔ Ἀβδιμενάπλε, ἔ δεσποτῆς ἑαυτῆς ἔνοιας,
 ἀλλὰ καὶ πολλῶν ἄλλων Φιλίαν πρὸς ἔξενεσε.

Καὶ τὰ μάλιστα μετὰ ἔ Σεργίς, Ἀρειανῆς Μοναχῆς, ὡς τῷ
 Κυρίῳ Διῶ Ἰμῆς ἀγορεύει, τῷ Φιλίαν σιωπέσειεν, ἐλπίσας, ἔτω
 γρησεσθαι ἑαυτὸν ἔ σκοπεῖ ἐπικρατῆ ἐν τῷ ἐπνοῖν τῷ θρησκείαν
 καινῶ, εἰάν θπυτηχάη βοηθῆντ' ἔ Μοναχῆ.

Καὶ ἀληθῶς, τῷ ἀγκυρῶν τ' ἐλπίδ' ἑαυτῆς ἔ κακῶς ἐπή-
 γνουε. Παρ' ἐλπίδα γάρ πάντων, πάντα κατὰ ῥῆν καὶ νῆν σιωπέ-
 σαιεν, ὅταν, κατὰ τῷ ἔ Μοναχῆ γνώμῃ τῷ Χαδίγαν, ἔ
 Ἀβδιμνάπλε θυόντ' ἔ χήσαν, ἐγάμησε καὶ ὁμῶς πᾶσαι τῆ Κυ-
 εἰς ἔσταν καὶ δεσποτείας ἐκέκτητο.

Ὡσαυτὲρ ἢ εἶδέν, μετὰ μεγάλης τ' πολιτείας ζήμιας, ἀκολαστῶ-
 προν τέττα εἶναι φιλεῖ, ὃς ἐξαίφνης ἐκ τ' ἀδελείας πρὸς τὴν δεσπο-
 τικίαν περσάγεται, κατὰ τὸ εἶ Ποιητῆ·

Οὐδὲν πικρότερον πῖωχῶ εἶχοντ' εἰς ὑψ'.

Ὅτω καὶ ὁ Μωάμεδ, ὑπερηφανίας καὶ φιλομῖας ἀκόρετος
 ὢν, τὰ πανουργήματα, ἐν τῇ πῖωχίᾳ κεκυρμημένα, ἐδημοσίευσεν, καὶ
 ἐδείκνυεν, ἑαυτὸν ζυρὸν ὀξύτατον ἔσεσθαι, ὃ πάντας ἀμῶς καὶ ἀνηλεῶς
 κείρειν ἐμελλε. Μόλις γάρ, γενέσης τ' ἡραδός, χημμάτων ἐγκρη-
 τῆς γηρόμυρ' μεγάλα ὀπινοῖν καὶ δ'ποσαπῖν κατὰ τὴν δ'ρχίην τ'
 Ῥωμαίων, καὶ λάθρα τὰς ὁμοφύλους εἰς εἰσὴν περσορμῶν ἤρξατο,
 ἀναπαίσιος αὐτὰς, ἵνα πὲ ζεύγ' ὡς πείχιστε δ'ποβάλλωσι, καὶ οὐκ
 εἴη πῖς Ῥωμαίοις ὑπηκοοὶ ὦσιν. Ὅλη μὲν ἐπεὶ βδελυρώτατ' ὁ Μωά-
 μεδ οὐκ ἀβύτος πεπιπείσθαι ἴχυσεν, ἀναγκασίᾳ καὶ ἀφοβίαίσιρω-
 θῆις, τ' δ'έλων καὶ ἀλιτηρίων ἀνθρώπων συρφετὸν συλλέγειν, πάν-
 τα ἄνω κάτω τρέπειν, ληστείας ποιεῖν, μάχας ἐκείρειν, καὶ ὅλη τῇ
 Ἀραβίᾳ λοιμὸν καὶ ὄλεθρον εἰσενεγκεῖν ἐπειράτα.

Ἄλλ' ὡς ἐκείνοι, οἱ τὰς τ' εἰρλικῆς ὁμολογίας κατέντες ἄλλας εἰς
 πόλεμον περκαλῶσιν, ὅτι τὸ πλείστον τὴν νίκην πῖς περκεκλημηδίοις
 ὑποχωρεῖν ἀναγκάζονται, ἕτως εἶδὲ τῷ Μωάμεδ, ἐν αὐτῇ τῇ Ἀρα-
 βίᾳ μάχας καὶ εἰσεις κινεῖν, πὲ π'ράγματ'α καλῶς καὶ κατὰ τὴν
 τ' ψυχῆς γνώμην περέθη. Ἀπὲρ λεοντῆς ἄρα (ὡς λέγεται) ἀλω-
 πεκλῶ πεπεβάλλετο, τρεῖσι, δόλους καὶ ἀπάτας ῥάπην ἤρξατο, καὶ
 περφήτῳ εἶ θεῶ ἑαυτὸν ἐφεύσατο, τυχῶν οὐκ ὀκνηρῶ βοηθῶ, τῶ
 Σεργίᾳ, γυναῖκα αὐτῶ καὶ ἄλλας μεταπέιθοντ', τὸν Μωάμεδ εἶ
 τῇ ὀπιληψίᾳ ἐνοχλεῖσθαι, ἀλλὰ τῶ δ'ρχαγγέλε, τῶ Γαβριήλ' εἶ
 ὀπιφανείας καὶ λόγων καταξίεσθαι, καὶ πάσαν τὸ πῖς περφήτης
 εἰδοσμένον, οἴαντες ὀράσεις Ἀγγελικὰς ὀρῶντες εἰς τὴν γλῶ πῖπῃσι
 καὶ λειποθυμοῦσιν. Καὶ ἐκείνη ἡ Φήμη θευμασῆ ταχύτητι εἰς πάν-
 των ἀκαθῶ καὶ σώματ'α ἐξεφόιτησε, πεπεύοντων, τὰ λεγόμενα εἶναι
 ἐκ τῶ τρεῖποδ'.

Ἰδὼν ἔν τῷ ἐπιμουσίῳ τῶν ὁμοφύλων ὁ Μωάμεδ εἰς τὸ μέλλον τῆνομα τῆ προφῆτε κρατῖν καὶ Διαφυλάττειν ἐπαύδασε. Διὰ τῆτο σκέπασμα ζητήσας τῶν μηχανημάτων ἑαυτῆ, ἀπήλαϊόν ἑ εἰσήλθεν, ἐν ᾧ δὸτὸ τὸ πρῶτος μέχρι τὸ βαθείας νυκτὸς λεληθέναι λέγεσται. Καὶ πῶς ἐρωτῶσι, Διὰ τὴ ἰσὸν νηστίας, ὄλιον ἡμέραν ἡρομδμῆς, κακωθῆς ἔτως ἀσπρὸν τὸ ἐγκρατίας πρόπον ἰστέχηται, καὶ δὸτοφθινύηη τῆ σώματῳ βαρυτάτω κεφαλαλγίας αὐτῷ ὀπιφέρη; ἀπικρήη, ἑαυτὸν τῶν εἰδώλων ἀλλότριον ὄντα, ἔτω τῶν ἔ Γαβρηὴλ λόγων, ἐξ ὧν τὰ τῆς ἀληθινῆς ὀσεθείας θεμέλια ἐκμαυθῆνη, ῥαότερον μεταλαθεῖν διώαδαται. Ἴνα ἢ ἡ ἀλήθεια τῶν λεγομδμῶν πᾶσιν ἐμφανῆς ἡρήται, λόγος ἔ Γαβρηὴλ διηγεμδμῳ, Ἄλωρῶνον, ὃς ἐκ πικίλων Ἀιρέσεων μερίδων κέντρων ἕς συμπέπλεκται, Σαρακινωῖς σιωμότης Διὰ ἔ Μοναχῆ καὶ Ἰσδαίε ἐξέδωκεν, ἀηθῆς ἀνακαλιώσεως πύττω τῷ αἰτίαι προφασίζομεν, πὸν νόμον τῆ Μωσῆως ἰσὸν τῶν Ἰσδαίων διέσραφθα, τὸ ἢ Ἐυαγγέλιον ἰσὸν τῶν Χριστιανῶν λελυμασμδμῶν εἶναι, ἐδέπερος ἢ ὠρῶτηρησιν αὐτῶν ἄσειον κρατῖν ἑαυτὸν ἢ νεσπεροφῆτω πμφθῆτωαι, ὃς, τῆ νόμος ἐκατέρω ἀφανίζομδμῆς, καινὸν καὶ ἔχαπὸν τὸ ὀσεθείας μυσῆρον ἀνακαλύτῆη, ἐκλεκτόν τε καὶ μακαρωτάτων τῆ Ἄβραᾶμ σπέρμα πρὸς τῷ παλαιᾷ τὸ Ἄβρααμῆλικῆς θρησκείας ἀφέλειαν ἀνακαλῆ. Ἄλλ' ἔτως ἀνεκάλεσεν, ὡσε τῆς ταλαιπώρος τέτῆς ἀνθρώπος, ὀπιτημηλικὸς τῆς καινότητῳ καὶ τῆς ἀληθείας καταφρονητικὸς ὄντας, τὰ ἢ Φάρμακα τῶν ψευδῶν τῆ Μωάμεδ ἀμυστὶ κατῶπεπωκῆτας εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων τὸ ἀβελτηρίας ταύτης μεταμέλειαν ἔχειν. Ἄνεκάλεσε μᾶλλον βλασφημίας βδελυρωτάτας τῆ Μοντανῆ, τῆ Φρυγῶς, βρυχωμένε, τῷ σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων οὐδὲ Διὰ τῆ Μωσῆως, οὐδὲ Διὰ τῆ Χριστῆ πετελοῖῶδαται. Ἄνεκάλεσε τῶν Νεσραμῶν καὶ Ἀραμῶν μαρίας, ἀναιδῶς δρενεμένων, τῷ ἰσποταλικῷ τῶν δύο φύσεων ἐνότητῳ ἐν τῷ Χριστῷ ὄντως γεγενεαι. Ἄνεκάλεσε τῷ δέξαν Σίμων τῆ Μάγῃ, κρᾶζοῖη, τὸν Χριστὸν ἔδαμῶς ὠρῶ τὸ Ἰσδαίων, ἀλλ' ἄλλον ἰνά, τὸ πρὸσωπὸν αὐτῷ ἔμοιον, ἐσαυρῶδαται.

Ταύτης καὶ ἄλλαις, αἷς σωπῆ παρερχομαι, ἑξακοσίας βλασφη-
 μίας σοκ ἐκκεκρησμένῃ, ἄλλα γὰρ ψευδῶν τὸ ἴδιον ἀξίωμα βε-
 βηλώσαι ἐπειράτο, ἀνακαλῶν τὴν πάλιν τῆς Μανιχαίων, ὅτινες
 τὴν Θεὸν ἔκακῆ αἴλιον ἐπίησαν. Ἄυτὸ τῆτο καὶ ὁ Μωάμεδ ἐβόη-
 σεν. Ἄλλ', ὡ ἄφλοιο ἄνθρωποι, τυφλοὶ τὴν νῆν καὶ τὰ ὄμματά,
 ἔσοι ποσούτῃν τὴν μανίαν ἀσαζόμενοι, ὡσεὶ θεῖαν καὶ ἀληθινὴν,
 ἐξεδέχεσθε!

Ἄλλὰγε, ἵνα μὴ τῆς λήρων βεβαιωτῆς δοκῆ, μάλα πανέρως τό-
 δε ἐμμηχανήσαστο, πάντοτε ἀρετυπιῶν καὶ πεσορῶν, πῶς ποικίλης τῆς
 θρησκείας ἀνθρώπους εἰς τὴν ἑαυτῶ γνάμην καὶ σαγκλίην ἐλκήη.
 Τὰς Χριστιανὰς μὲν δελεάζειν ὀρεγόμενοι, πολλὰς ἐκείνων τῆ πε-
 νία πιεζομένης τῆ ζημιῶν χορηγία ὠφέλησε, μάλα πεσολιῶς
 καὶ ἡδέως τῆτο πεσοδίων. Τὸν γόν τῆ Θεῶ, τῆ Πατρὸς κωνο-
 νίας ἐ παντελῶς ἀλλότριον, αἷς τὸν Χριστὸν, Θεῶ λόγον ἄντα, μετὰ ἔ
 αἰγίς πνεύματι ὅκ τῆ ἔρανῆ καταβεβηκέναι, διὰ τῆ Χριστῆ πάντα
 κηθῆναι, τὸν Χριστὸν ὅκ τῆ ἔρανίαν μέλλειν ἐπανέρχεσθαι καὶ τὸν ἀν-
 τυχριστὸν ἀφανίζειν. Προσέτι τὴν παλαιάν καὶ καινὴν Διαθήκην, ἐξ
 ἧς ὅκ ὀλίγα διεφθαρμένα εἰς τὸν Ἀλιθαῖνον εἰσλήνευκε, νόμον τῆ
 Θεῶ καὶ ὁδὸν εἰς σωτηρίαν φέρσαν ἀνόμασεν. Ἰδὼν, τοὺς Ἰε-
 ραίους ὅκ ἄλλως ἢ πῶς ἦθυσιν Ἀθεοαμιλικῶς ἐπιγέσθαι διώσασθαι,
 τὸ Βάπτισμα πῶς Χριστιανῶς ἀφελῶν, τὴν πεσομὴν αὐθις εἰση-
 γῶγε, καὶ τὸ ἄγιον συμπόσιον ἢ τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τῆ Χριστῆ εἰς
 τὴν ὄσμην τῆς θανάτου μετεμόρφωσεν. Τὸν ἐξαίρετον ἢ ἐκείνον τῆ
 δόξαστῶν ὄχλον τὰ βοηθήματα, οἷς εἰς τὸ κατέχειν αὐτὸν ἐχρήσαστο,
 ἱκανῶς δηλοποιούσιν. Ἐκάστος δύο, τρεῖς καὶ πέντε γυναικάς,
 ὁπόσας μὲν τρέφειν διωκτὸν, παλλακὰς ἔχειν ἐπέτρεψε, διαχυρίζων
 αἷμα, τὴν βασιλείαν τῆ ἔρανῶν μετὰ τὴν ἀνάστασιν τῆ νεκρῶν ἔσεσθαι
 ἰπύγειον καὶ σαρκικῶν ἡδονῶν πανταχοῦ πεσοσεύσασαν.

Βλέπετε, βλέπετε, ὡ Ἀκροατῆ τὸν ἀνυμὸν καὶ τὴν ἀιχρότητα
 ταύτης τῆ Ὀτυχίας! χαίρετε ἢ ὑμεῖς, ὡ ἀνάθηρποι ἔ Μωάμεδ Δια-
 σαῖται, καὶ συγχαίρετε ἀλλήλοις ὑπερ τῆ ἀτυχεστάτης Ὀτυχίας, ἧς
 μετὰ θανάτῳ ταῦτα ἀνδραγαθήματα, ἐν παντὶ κακουργημάτων γὰρ
 γεγνη-

Καὶ Δ' ἦν ἡ δεισιδαιμονία ἐνίσχυσε, καὶ ἡ ἀσέβεια πάλιν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσώρησε. Καὶ ἢ ἂν πείσειεν τὸ ἀφελές, ποσά τοις σοφίσμασιν ἐκκείδηρον; Πῶς ἂν ἐν τῷ δόλῳ τοιούτων ἀναδύηται; Σημεῖα καὶ θαύματα ἐξαιτεῖ, ἀλλ' εἰς ἀπώλειαν.

Ἐπεὶ γὰρ τὸ πρῶτον αἱ τέχναι ὅσα ὑπὸ τῆς χεῖρας, ὁ Μωάμεδ αὐτὸν τεντῦθεν ἐθαύμασιν, ἀλλὰ χαλκῶ πᾶς ἐντολὰς τῆς Θεῆς Ὀπισθερί-ζεν μέλλειν ἔλεγε, δεικνύς τὸν ἀκινάκῳ ἐκείνοις, ὅποσι τῆς Φλυα-ρίαις καὶ τῆς λήροις αὐτῷ πεισύν ὅσα ἠθέλησαν. Ὡς ἔλεγε, ἔτως ἐποίησεν. Οὐδενὶ γὰρ ἢ χολῶν ἢ ἐλευθερίαν πρὸς τὴν ἀληθείας ἐπι-τρεψεν, ἀλλ' εἰς πάντας, μὴ δυναμῶδες ἢ ἀπειλαῖς ἢ δωρήματα καταφθίρεσθαι, ὡμοπάτως κατέσκηψε, μηδενὸς ἀνιχνύζειν τολμή-σαντ.

Πρῶτα μὲν τοὺς Κοραζίνους καὶ Κορασίτας κατεπόλεμησεν· εἶπε τοὺς Ἰσδαίους ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, ὡς καὶ τοὺς τῶν Βάδρας καὶ τῶν Χαϊβά-ρας ναίτας, τοὺς Ἀβασίνους καὶ τοὺς Τεβκαίους δώδεκα μεγάλας μάχαις ἐνίκησε. Τέλος αὐτοῖς τοῖς Ῥωμαίοις πόλεμον εἰσώλεγε, καὶ λαμπροτάτης νίκης ἐπέτυχεν.

Καὶ μὲν πάντα καὶ ἄλλα πλείεστε αὐτῷ τὰ Ὀπισθερήματα, ἃ εἰδὼς καὶ ἐκὼν, ἐμακρότερον εἶναι θέλων, παρέρχομαι, τοῖς ἰσομοχα-φοῖς καταλείπω, καὶ πρὸς τὴν ἔξοδον καὶ τὸν θάνατον αὐτῷ πρὸς ἀ-γωγῆν, ἵνα εἰδῶσιν ἅπαντες, βίῳ κακῶς πεπραγμένῳ πλεονεχί-αυτον ἀπολαβῆσαι. Δέκα γὰρ ἔτη τυραννέουσας, καὶ ἐκοσιν ἔτη ἀκα-θάρτῳ τῷ δόγματι αὐτῷ τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων βασιλεύουσας, πῆ μὲν τῇ ἱερᾷ, πῆ ἢ πλεονεχίᾳ τῇ νόσῳ ἐβρωθῆς δολώλων, ὅταν δεκάτη καὶ τετάρτη ἡμέρα, μεγάλας αὐτῷ ὀδυμῆας, κατὰ τὸ ἐξωγκωμῆτης, κατάρσεν τὴν ψυχὴν ἐξέπνευσε.

Τὸ σῶμα, ὃ, ἢ εἰσέσσετο ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆσαι μέλ-λειν, ἐν τῇ Ἀλμεδίᾳ πόλῳ ἐτάφη, ὃ ἢ τὰ φθῶ ἀλύσει ἰσθηραῖς δεδεταί.

Ὡς τὸ ἀπάτης πανουργικῆς τῆς ἀνιχνεύσεως. Ὡς τὸ πονηρίας ἐχά-της! Νομίζεις, ὡς χεῖρετε ἀνθρώπε καὶ πονηρότατε σοφιστῶν, τὴν πε-πλασθῆναι τὴν ἰσομοχοσίαν σε ἀσέβειαν, ἢ πρὸς ὁπῶν καὶ λόγους πρὸς-

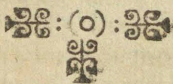
περσποῖν, ἢ νοεῖσθε, ἢ καταλαμβάνεσθε; Ἄλλα δὴ καὶ τὰ σοφισ-
ματὰ σα νῦν ἀνακαλυμμένα καὶ ὀφθαλμοφανῆ πᾶσιν ἔσιν. Ἐπει-
δὴ πόλεμον πρὸς τὸν ἄγιον λαὸν ἀναλαμβάνειν ἤρξω, ποῦ κακὰ τῆ
Χριστιανῆ Ἐκκλησίας τῆ διδασχῆ σὴ ὀλεθρία καὶ ὀπωλοῖς σὲ ὠμοτά-
τοις ἐπίνεγκες;

Ὁμῶς δὲ Δατὰ τῆ Ἰνδία, ὁμῶς δὲ ἢ Ἑλλάς, ὁμῶς δὲ καὶ ἡ Λι-
βύη, καὶ πᾶσα ἡ Ἀνατολή, αἰῶνες πάλαι τῷ σώματι καὶ τοῖς μεμέ-
μασι τῶν Ἀποστόλων κατηχημένοι, νῦν ἄδικα καὶ ἀτιμῶτα πάχυσαι,
τῆ Τερρικῆς ἀπηνείας ἐλευνότητων ζυγὸν φέρεσαι.

Αὐτοὶ οἱ Ἀπόστολοι, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, ἐὰν πάντα εἶδωσιν, ὁμῶς οὖν
ἀν' ἰδόντες, κατὰ τὴν Ἰσθμίδα, Συρίαν, Ἰερουσόλημ, Μακεδονίαν,
Κόρινθον, Ἐφεσον, Γαλαλίαν, Θεσσαλονίκην, καὶ ἕτερας χώρας,
τὸν Χριστὸν ἐκτετραμμένον πάλαι ὁμολογημένους, τῆ Σαρακηνικῆς ἀσε-
βείας ληρήματα ἀπέρεσθε. Πᾶσα ἔτι ἡ φύσις σενάξιδ' ἰδέσθαι, ὅτι τό-
σον πληθύνθη τὰ ἀνθρωπῆς αἵματι καθ' ἡμέραν πανταχῶς ἐν τῷ
Ὀικημένῳ ἐκχυώσεται.

Ἐπιφείτω τέλει, μετὰ τῆ Μωάμεδ τῆ Ἱεροσόλης, περσῆ τῆ
Ὀπιομάνης, τῆ Βαϊαζέτ, τῆ Μεχμέτ, τῆ Σολιμάνης ἀπαίσια καὶ
φοβερά ὀνόματα περφέρειν, οἵτινες ἐν τῷ ἀδικεῖν ἐδεμίαν ὕβριν
ἐν τῷ ἀρπάξαι ἐδεμίαν ἀλεονεξίαν, ἐν τῷ Φονεύειν ἐδεμίαν ὠμό-
τητά παρελίπον. Οὐ μὲν ἀλλάγε, πρὸς τὸν παντελεῖμονα τὸν Θεὸν
τὰς χεῖρας μὲ ἐπαίρω καὶ ταπεινῶς ἱκετεύω, ἵνα Πατερίδα τὴν Φιλ-
τάτῳ ἡμῶν τὴν Γερμανίαν, ἐκ τῆ Γαλλικῆς πολέμου ἀρπυγῆ γ'
ἀν' ἀναπνέσασαι, διότι τῆ Τερρικῶν Ἑρηνύων ἀπλωείας πύ-
της σῶσιν καὶ ἀπήμαντον Ἰππὶ μήκιστον φυλάττειν.
καὶ Δασώζειν γέλη.

Γ Ε Ν Ο Ι Τ Ο !

Præstantissimo & Doctissimo
DN. ALB. BENED. BOCCIO,
Amico suo Charissimo,

Εὐ πράξις, Μούσας ἐναρτυπῶν, ΒΟΚΚΙΕ· Ὁ, ἦ
 Δεινὴ πᾶσιν Σε Λόγῳ οὐτῷ ἄλις.
 Σπεῦδε μὴ ὀκνείων (πολλοὺς ἔβλαψεν ὁ Ὀκνῶ)
 Ἦδὲ γέρας δώσῃ Σοὶ μέγα Φοῖβῷ ἀναξ.

*Paucis hisce versiculis de hoc luculento
 specimine ex animo gratulari
 voluit*

GEORG. MATTHIAS KÖNIG.

ET Vitam & mores atq; Ortum Te Mahometi
 narrantem audiimus, non sine laude Tua.
O utinam possis, BOCCI, sermonis eodem
 nectare Pestiferi dicere & interitum!

Sic

*inter repetita propter execrandi hostū novos
 in orbem Christianum insultus suspiria*

*Per-eximio DN. ORATORI, laudatissimos ausūs gra-
 tulari & calcar insimul addere per Optimi Parentis ac de
 Ecclesia Christi longè meritissimi senis vestigia currenti
 voluit*

M. JOH. CHRISTOPH. STURMIUS,
 Phil. Nat. & Mathem. P. P. Fac. Philos.
 h. t. Decanus.

Ingenii egregium specimen das: perge; manebit
 Te Studii merces ulterioris honor.

Paucis hisce

*Per-eximio atq; Doctissimo DN. ORATORI,
 Contubernali svavisissimo gratulari atq;
 fausta quævis ominari voluit debuit*

Johannes Jacobus Sturmius.